

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

<p>Oppie Cape Flatts (met apologie aan Toon van den Heever)</p>		<p>Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie. Assonansie</p> <p>Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.</p> <p>Uitroeptekens gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is</p>
--	--	--

En 2004 innia nronval trunk sir

en kopvriet oo my crimes, dan droem

ek vahnle nice time.
vannie lekke disco's.

ennie daylight robberies ...
ennie nice times meet Myra

en

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dij glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons so blou rook lat diu'n nê scema traan)

Daa wag my mense nog vir my,
(Die buttons se nou soek na jou se soulike woorde)

Uitroepeken gebruik dat die sprekende emosioneel is
wag al vi siewe djaar! → Ma as die ve'lange na my family stêk wod en

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtou → ek hoo die guard se slietels raas,

Dan Wish ek soe ék was by my laaste
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Hou my laaste geselskap vir my
Want ek kan nie meer gaan nie!

Dan soek ek in my mind al die tye
soek my self skienfootson hot asse laaitie

וְיַעֲשֵׂה כָּל-מִזְבֵּחַ שֶׁבֶת וְיַעֲשֵׂה כָּל-מִזְבֵּחַ שֶׁבֶת

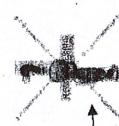
清
江

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literäre Aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **intertekst**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
 - **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
 - **Inhoud**
 - **Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
 - **Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
 - **Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.
 - **Intertekst:** Die gedig het 'n **Intertekstue** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standdaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Affterasie
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dij skaars die hiemel boe kan sien
Waa snoetjes laaties haastig oor biesage →
strate virre karre moet saasiep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

en God van diou vegiet het! →

Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriegfat!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dij glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas" : Beklenntoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se sleutels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye →
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Affterasie
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat
hy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snoetjies laaitjies haastig oor biesage →
strate virnie karre moet saastiep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie leke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug ... → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
emosioneel is

en God van djou vegiet het! →
Daa het ek opgegroeい, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~to~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgt!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oé soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! →
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se siluetels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir nom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- interteks:** Die gedig het 'n **intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Affterasie

Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snoetnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet staistep

Waar die girlies nog moet rollers innie hare innie strate loop ... → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie leike asem kan kry nie corrie dagga fumes innie lug ... → Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

en God van dijou vegiet het! →

Daa het ek opgegroei, my broe

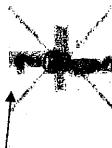
En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oor my crimes, dan droem ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dyl glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
ek hoo die guard se sleutels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoeveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoeveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoeveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoeveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n vrye vers - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- Inhoud**

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelinngebuik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoeveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vastiestruktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saaisiep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroeptekens gebruik wys dat die spreker baie
an God van diou vegiet het! → emosioneel is

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat
jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oor my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriegfat!

Uitroeptekens gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dyl glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oé soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe diaar! → Uitroeptekens gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se sleutels raas, → emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklentoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Höëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Höëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Höëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Höëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n vrye vers - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Höëveld" in **Standdaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Höëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig or biesage →
strate virre karre moet saasiep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou vegiet het! → emosioneel is

Daa het ek opgegroeji, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oor my crimes, dan droem
ek vannie nice time.
vannie lekkie disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dy glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oé soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaat! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas. → emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaltie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skieftreppet het asse laattie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallele met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotries laaties haastig or biesage →
strate virre karre moet saasiep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroeptekens gebruik wys dat die spreker baie
an God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeи, my broe

Alliterasie
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat
jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

En as ek innie propval tronk sir
en kopvriet oor my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroeptekens gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dy glattie v r kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou o  soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe diaar! → Uitroeptekens gebruik dat die spreker baie
emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoer hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die trunk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Affterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snootnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saasiep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ... → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug ... → Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie
emosioneel is

en God van dijou vegiet het! →

Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriegfatt!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en

ek hoo die guard se sleutels raas,

Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe diaar!

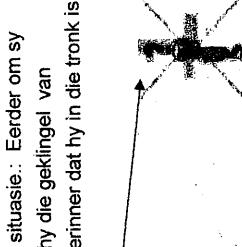
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek sklefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spaasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans geskryf** en het 'n vastie struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saaistep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... →
Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug ... →
en God van diou vegiet het! →
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oō my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriegfat!

Uitroopteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.
Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vēr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oē soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe diaar! →
Ma as die ve'lange na my family stēk wod en

ek hoo die guard se sleutels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n vrye vers - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standdaardafrikaans** geskryf en het 'n vastie struktuur, maar lewer, ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snoetnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saaislep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → Ellipsis : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroeptekens gebruik wys dat die spreker baie
emosioneel is

en God van diou vegiet het! →

Daa het ek opgegroeji, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvrietoo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriegfat!
enie daylight robberies ...

Uitroeptekens gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dyl glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe diaar!

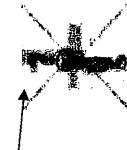
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se sleutels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek sklefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendetary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spaasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → Alliterasie
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig of biesage → Assonansie
strate virre karre moet saaistep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug ... Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou vegiet het! ... emosioneel is

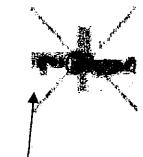
Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oor my crimes, dan droem
ek vannie nice time.
vannie lekkie disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie v r kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou o  soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaat! → Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family stek wod en
ek hoo die guard se slieuels raas. → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroe e Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy twiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **Interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.
- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lever ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virre karre moet saasistep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie
an God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeи, my broe

Alliterasie
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat
jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie v r kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou o  soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi sieve djaar! → Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas" - Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Ma as die ve'lange na my family st k wod en
ek hoo die guard se sleutels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedingte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

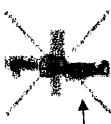
Afferasie
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snoetjies laaitjes haastig oor biesage →
strate virnie karre moet saasiep

Waar die girlies nog moet rollers innie hare innie strate loep ... →
Waar 'n mens glattie leke asem kan kry nie orrie dagga fumes innie lug ... →
en God van djou vegiet het! →
Daa het ek opgegroeи, my broe

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~to~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Krieffgt!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! →
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se siluetels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye →
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spaasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir nom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standdaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is →
Dit is so boknop van baie mense en shacks dat
jy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is →
en dij skaars die hiemel boe kan sien
Waa snoetjies taaties haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saastep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... →
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug ... →
Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie
emosioneel is

en God van djou vegiet net! →
Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~of~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Krieffat!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dij glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soemtraan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe diaar! →
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se sleutels raas,

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye,
op waa ek skiefgetrap het asse laattie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, stiek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spassie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.
- **Interteks:** Die gedig het 'n **intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardaфrikaans** geskryf en het 'n vast struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dij skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaties haastig oor biesage →
strate virrie karre moet staalstep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... →
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie daggas fumes innie lug ... →
en God van dijou vegiet het! →
Daa het ek opgegroeи, my broe

Alliterasie

Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~of~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgaat!

Uitroeptekens gebruik dat die spreker baie

emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dij glattie v r kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat dijou o  soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die velange na my family st k wod en

ek hoo die guard se sletels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoeveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, stiek word en terugverlang na die Hoeveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoeveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **intertekstek**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoeveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

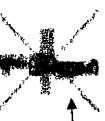
Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verleden - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- Strofe 3**
- Hy dink weer aan die min spaasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Intertekstek:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praaf". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoeveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever) →
Aliterasie
Oppie Cape Flats waar dit crowded is →
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat
en dij skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor blesage →
Assonansie
strate virrie kare moet saastep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... →
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug ... →
Uitroeteeken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou veglet het!
Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol trunk sir
en kopvriet ~~oo~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriegatl!

Uitroeteeken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dij glattie v r kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou o  soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! →
Ma as die ve'lange na my family st k wod en
ek hoo die guard se sleutels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye →
op waa ek skielgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, stiek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en opheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word tenwyl die subtitel na die **Intertekst**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendetary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.
- **Intertekst:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lever ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Afferasie
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat
jy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hielme bo kan sien
Waa snoetjies laaties haastig oor biesage → Assonansie

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie
emosioneel is

en God van djou vegiet het! →
Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriegfat!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dyl glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe diaar! → Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas" : Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se sleutels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye →
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendetary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Affiliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dij skaars die hiemel boe kan sien
Waa snoetnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet staasiep

Waar die girlies nog moet rollers innie hare innie strate loop ... → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie leke asem kan kry nie corrie dagga fumes innie lug ... → Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

en God van djou vegiet het! →

Daa het ek opgegroeい, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriegfatt!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dij glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oé soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe diaar!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

ek hoo die guard se sleutels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

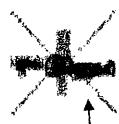
- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standdaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die tronk sê en dink

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Affterasye
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

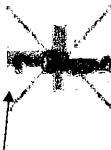
Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saasiep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ... Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug →
en God van dijou vegiet het! → Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie
Daa het ek opgegroeji, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriegfagt!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dyl glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe diaar! → Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye → harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
op waa ek sklefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standdaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Alliterasie
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien

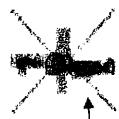
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie

strate virrie karre moet saasistep

Waar die girlies nog moet rollers innie hare innie strate loop ... Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry nie orrie dagga fumes innie lug ... Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

en God van djou vegiet het! Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet too' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dyl glattie vēr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oē soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaat! Ma as die ve'lange na my family stēk wod en
ek hoo die guard se slieteis raas.
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skieftreppet het asse laattie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeë Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy twiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallele met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien
Waa snoetjies laaities haastig oor biesage →
strate virre karre moet saasistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou vegiet het! → emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi sieve djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas" . Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.. Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se sleutels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skiegetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld" verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spassie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en oj skaars die hemel boe kan sien
Waa snotnies laaties haastig of biesage →
strate virie karre moet saasitop

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
emosioneel is

en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet^{of} my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgaat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dij glattie v r kan sien orrie bae shacks
(Die buttons se blou roek lat djou o  soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaat! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas" . Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die gattingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Ma as die veilange na my family st k wod en
ek hoo die guard se sleutels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroe e Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spassie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Alliterasie
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien

Waa snoetjies laaities haastig oor biesage → Assonansie

strate virrie karre moet saasistep
Waar die girlies nog moet rollers linnie
hare innie strate loop ... Ellips: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrije dagga fumes innie lug ... Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeи, my broe Uitroepteken gebruik emosioneel is

En as ek innie propval tronk sir
en kopvrietoo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgaat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vēr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oē soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi sieve djaat! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas" . Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.. Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Ma as die ve'lange na my family stēk wod en
ek hoo die guard se sleutels raas, → Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spassie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

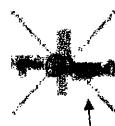
Inleiding tot die gedig

Opie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Affterasie
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat
jy nie die hemel bo kan sien nie.

Opie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saastep innie
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug ... Uitroepeteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou vegiet het! ... emosioneel is

Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oor my crimes, dan droom
ek vannie nice time:
van nie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepeteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Opie Cape Flats, waar dit crowded is
en dji glattie v r kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou o  soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
Ma as die ve'lange na my family st k wod en
ek hoo die guard se sleutels raas, → harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoeveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoeveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoeveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **intertekst**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoeveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n vrye vers - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskotek, met swendelay ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoeding en dwelinggebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Intertekst:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoeveld" in **Standdaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, word **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

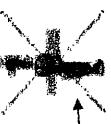
WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Affterasye

Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saaisleip
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ... Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug →
en God van dijou vegiet het! →
Daa het ek opgegroeji, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oor my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Krieffgtat!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe diaar! →
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye →
op waa ek sklefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

- **Strofe 1**
 - Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergheet het.
- **Strofe 2**
 - Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
 - Hy dink weer aan die min spaasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hemel boe kan sien
Waa snoetjies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saasistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou vegiet het! → emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvrietoo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas → emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas" : Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie : Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die trunk is

Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skifgetrap het asse laattie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy twiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallele met wat die spreker in die trunk sê en dink

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dij skaars die hiemel boe kan sien
Waa snoetjies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saastep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ... Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug ... Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou veget het!
Daa het ek opgegroeい, my broe

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **intertekst**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvrietoo my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dij glattie v r kan sien oorrige baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou o  soem traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! ←
Ma as die velange na my family st k wod en
ek hoo die guard se slietels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skielgetrap het asse laaitie.

Personifikasie : Slietels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is

Personifikasie : Slietels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

- Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendetary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spaasie, die rook, besoeding en dwelinggebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.
- Intertekst:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaties haastig oor biesage →
strate virre karre moet saaistep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekkie disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dy glattie vēr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oē soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaat! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family stek wod en
ek hoo die guard se slieteels raas → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
Dan wish ek soe ek was by my lalitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeë Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy twiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

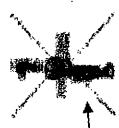
WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djiy skaars die hemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet rollers innie
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ... →
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug
an God van dijou vegiet het! →
Daa het ek opgegroeи, my broe

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgatt!

Uitroepeteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djiy glattie v r kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djiu o  soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! →
Ma as die veillange na my family st k wod en
ek hoo die guard se slietels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat 'n herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **intertekst**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.
- Intertekst:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Transman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Transman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

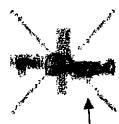
WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiernel boe kan sien
Waa snotnies laalties haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saasilep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van dijou vegiet het! → emosioneel is

Affiliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat
jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:

vannie lekkie disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriegfat!
Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oé soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe diaar! → Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se siluetels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklentoon
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye → harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**
- Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spaasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

Interteks: Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

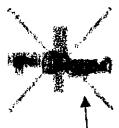
Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **intertekst**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

- **Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spassie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, enveral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saasstep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep . . . Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrije dagga fumes innie lug . . . Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou vegiet het! → emosioneel is
Daa het ek opgegroeji, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ^{oo} my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's . . .
enie daylight robberies . . .
enie nice times moet Myra vannie Kriefgt!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrige baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! →
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se sleutels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye →
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

- **Intertekst:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallele met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

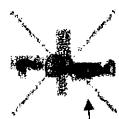
Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Affterasye
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saasiep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep →
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orriee dagga fumes innie lug →
en God van diou vegiet het!

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroeptekens gebruik wys dat die spreker baie
emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oor my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroeptekens gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe diaar! →
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slieteels raas.

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eender om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mool en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig. Verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 2**
Die spreker terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spassie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.
- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vastie struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hemel boe kan sien
Waa snotnies laaties haastig of biesage →
strate virke karre moet saasitop

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
emosioneel is

en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet^{to} my crimes, dan droom
ek vannie nice time:
vannie lekkie disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriegat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie v r kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou o  soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi sieve djaat! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas" . Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Ma as die vellange na my family st k wod en
ek hoo die guard se sleutels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroe e Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **Intertekst**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spaasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Intertekst:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Inleiding tot die gedig

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet rollers innie
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ... → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrië dagga fumes innie lug → Uitroepeteken gebruik wyls dat die spreker baie
en God van djou vegiet het! → emosioneel is

En as ek innie propval tronk sir
en kopvrietoo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien orrië baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepeteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → emosioneel is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy twiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spassie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Alliterasie
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snothies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saasistep

Waar die girlies nog moet rollers innie hare innie strate loop → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroepeteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

en God van djou vegiet het! →

Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepeteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dyl glattie vēr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oē soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepeteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas" : Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is op waa ek skiefgetrap het asse laattie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Die dink weer aan die min spassie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallele met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Inleiding tot die gedig

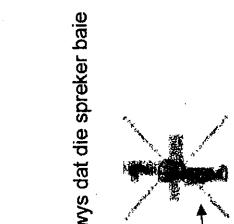
Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is →
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biessage →
strate virrie karre moet saasiep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ... →
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug ... →
en God van dijou vegiet het! →
Daa het ek opgegroeji, my broe

Alliterasie

Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat
jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Uitroeptekens gebruik wys dat die spreker baie
emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~oo~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriegfati!

Uitroeptekens gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe diaar! →
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye →
op waa ek sklefgetrap het asse laaitie.

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur van rympatrone nie.
- **Inhoud**

- Strofe 1**
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

- Strofe 3**
- Hy dink weer aan die min spaasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir nom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, word **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saasistep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroepeteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeи, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat
jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepeteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dyl glattie v r kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou o  soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepeteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas" : Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Ma as die ve'lange na my family st k wod en
ek hoo die guard se sleutels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye → Uitroepeteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye → Uitroepeteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas".

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **intertekst**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
Die spreker terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

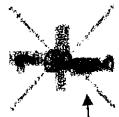
- Hy dink weer aan die min spassie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Intertekst:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virre karre moet saasitstip
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie v r kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou o  soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family st k wod en
ek hoo die guard se slielets raas, → emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas" . Beklemtoon
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroegste Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

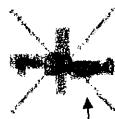
Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virre karre moet saasistep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
en God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oor my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dy glattie v r kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou o  soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family st k wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye, → harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
op waa ek skiefgetrap het asse laattie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeë Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy twiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spassie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.
- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallele met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djiy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snoetjies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saasistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innlie strate loep ...
Waar 'n mens glattie asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie

emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djiy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! →
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Inhoud**

Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- Inhoud**

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saasistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innlie strate loep ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeи, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgatt!

Uitroopteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dyl glattie v r kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou o  soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! →
Ma as die ve'lange na my family st k wod en
ek hoo die guard se slietels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die interteks, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n vrye vers - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Uitroopteken gebruik** wys dat die spreker baie emosioneel is.
- **Inhoud**

Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spassie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n Intertekestuele verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vastiestruktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Alliterasie

Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

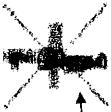
Assonansie

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dyl skaars die hiemel boe kan sien
Wa snoetjies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saastep

Waar die girlies nog moet rollers innie hare innie strate loep ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry nie orrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het! ...
Daa het ek opgegroeい, my broe

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Uitroeperteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

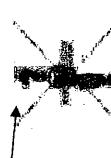
En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet to my crimes, dan droem ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriegfag!

Uitroeperteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waard dit crowded is
en dyl glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe diaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se sleutels raas,

Personifikasie : Sleutels "raas". Bekleントon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die ty'e
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoeveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoeveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoeveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **intertekst**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoeveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendetary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- Intertekst:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoeveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

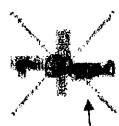
Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hemel boe kan sien
Waa snotnies taaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saasistep

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... →
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie orrie dagga fumes innie lug
an God van djou vegiet het! →
Daa het ek opg gegroei, my broe

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~to~~ my crimes, dan droom
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgaat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien orrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! →
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- Titel en subtittel:** Die titel verwys duideelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- Strofe 2**
- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spassie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.
- Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standardaafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die trunk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

- Alliterasie**
 - Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
- Assonansie**
 - Waa snootnies taaties haastig oor biesage
- Ellips** : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
 - Waar die girlies nog moet rollers innie hare innie strate loep ...
 - Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry nie orrie dagga fumes innie lug ...
- Uitroepeteken** gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
 - en God van dijou vegiet het!
 - Daa het ek opgegroeи, my broe

En as ek innie propvol trunk sir
en kopvret^{oo} my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ernnie daylight robberies ...
ernnie nice times moet Myra vannie Kriegfat!
Uitroepeteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks (Die buttons se blou roek lat djou oë souma traan)	Daa wag my mense nog vir my, wag al vi siewe djaar!	Ma as die ve'lange na my family stêk wod en ek hoo die guard se slietels raas,	Uitroopetekens gebruik dat die spreker baie emosioneel is
		Dan wish ek soe ek was by my laaitie	Personifikasie : Sleutels "raass". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie. : Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die trunk is
		om hom te warn tien 'n liewe soes mynel	
		Dan soek ek in my mind al die <u>tye</u>	
		op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.	

10

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy drink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literære aspekter

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtittel na die **intertekst**, Toon van den Heever se gedig “In die Hoëveld”, verwys.
 - **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n vrye vers - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

- strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
 - strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

- die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

Strofe 3

- die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

Interteks: Die gedig het 'n Intertekstuele verhouding met 'n ouer, tradisionele

- Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vastiestruktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en parallelle met wat die spreker in die tronk sê en dink.